

Vaterpolo klub „Jug“ Dubrovnik prvak Jugoslavije i Evrope za 1980. godinu

Dva datuma, dvije nedjelje, 12. listopada i 7. prosinca 1980. godine, ostat će upisane zlatnim slovima u povijest sporta Dubrovnika. Naime, tada je Vaterpolo klub »Jug«, daleko najuspješniji dubrovački klub, postao osamnaesti put prvak Jugoslavije i po prvi put klupski prvak Evrope.

Sportski klub »Jug«, utemeljen početkom treće decenije ovoga stoljeća, prosinca mjeseca 1923. godine osniva plivačku sekciju (uz postojeće nogometa i hazene) koja je gajila plivanje, vaterpolo i skokove u vodu. Tim aktom i službeno je započeo djelovati plivački i vaterpolo sport u Dubrovniku koji će pronijeti slavu ne samo svoga grada, već i svoje zemlje.

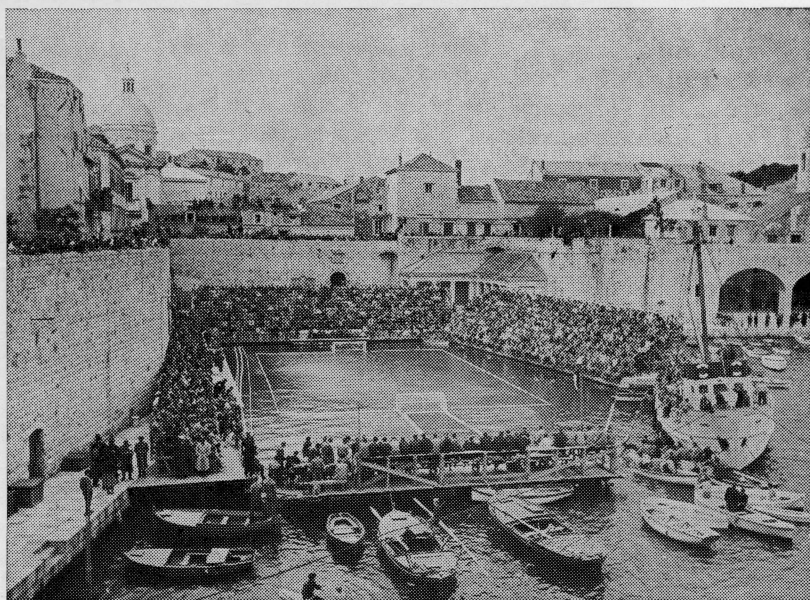
Nakon svega jedne godine aktivnog djelovanja Jugovi vaterpolisti: Dinko Fabris, braća Marko i Ivica Dabrović, Ante Zaharija, Rudi Reš, Mirko Braidia i Zdenko Šapro, osvojili su 1925. godine prvu titulu državnog prvaka. Sve do 1955. godine odnosno na 25 državnih prvenstava, koliko ih je održano od 1925. godine, »Jug je 17 puta bio prvak države, 8 puta vice-prvak i do tada nikada nije bio plasiran ispod drugog mjesta. Posebno treba istaći 1951. godinu kada su Jugaši posljednji put bili prvi s tri boda prednosti, ali im je titula oduzeta za »zele-nim stolom«. Naime, posljednja utakmica državnog prvenstva sa splitskim »Mornarom« koju je »Jug« dobio sa 1 : 0 (jedini pogodak postigao je Hrvoje Kačić) bila je razlogo za podnošenje žalbe od strane »Mornara«. Žalili su se jer je »Jug« nakon vodstva odugovlačio igru (ostao je s igračem manje zbog isključenja, a po pravilima koja su tada bila na snazi, isključeni igrači je ulazio u igru tek nakon postizavanja pogotka)

i žalba je uvažena. Budući takve slučajeve nisu tretirala ondašnja pravila, »Jug« se žalio na odluku o poništenju utakmice, ali umjesto odgovora na žalbu, donesena je najčudnija odluka u povijesti našeg sporta. Tom najbesmislenijom odlukom, poništava se državno prvenstvo, a 1951. godine proglašava godina bez prvaka. Vaterpolo savez Jugoslavije takovu odluku poštiva i ne navodi prvaka za tu kobnu 1951. godinu. Jug međutim, ne priznaju i u svojim dokumentima navode da je za 1951. godinu prvak »Jug«.

Godine 1955. »Jug« po prvi put pada nisko na ljestvici državnog prvenstva — među šest sudionika osvaja četvrto mjesto. To je istovremeno i početak jedne dulje krize koja je vladala u klubu gotovo tri decenije. Bogato i uspješno nasljeđe nije uvijek lijepo, zna ono biti i veoma bremenito. Tako je bilo i kod Jugaša, jer radi trke za rezultatima zanemarivani su neki vitalni problemi, pa je došlo do krize u rukovođenju i stručnog rada u klubu. Kao posljedica takvog stanja vaterpolisti »Juga« padaju sve niže i niže, da bi 1964. godine zauzeli posljednje, osmo mjesto, na prvenstvenoj tablici državnog prvenstva i izgubili prvoligaški status. U drugom saveznom razredu natjecao se dvije godine i 1967. godine ponovo se našao među prvoligašima. Bilo je u tom dugom vremenskom razdoblju i relativnih uspjeha, kao početkom 70-tih godina, ali ipak nije ponovljen plasman na državnim prvenstvima koji je postizavan do 1955. godine.

Prekretnica u radu nastala je 1976. godine (nakon veoma krizne 1975) kada se započelo sa sistematskim, metodskim i organiziranim radom, koji je nakon četiri godine urodio plodom. Veliku ulogu i doprinos boljem stručnom radu

Gradska luka gdje su održavane plivačke i vaterpolo priredbe sve do izgradnje bazena u Gružu 1961. godine

doprinio je pokriveni bazen u Kuparima (dimenzije 21 x 33,33 m) kojeg je Vojno-ugostiteljska ustanova svakodnevno ustupala vaterpolistima »Juga« od njegovog otvaranja prosinca mjeseca 1976. godine. Strpljiv i marljiv rad doveo je Jugaše već 1979. godine u poziciju da se bore za prvaka države. Dugo su se nalazili na vodećoj poziciji, ali su na kraju morali prepustiti prvo mjesto iskusnijoj momčadi beogradskog »Partizana«. Međutim, naredne 1980. godine, u nedjelju 12. listopada, Jugaši su gotovo sa svim pobornicima sporta u Dubrovniku slavili svoju osamnaestu titulu državnog prvaka na koju su čekali punih 29 godina. Te povijesne nedjeljne večeri, koju su mnogi nazvali »Luda dubrovačka noć«, oko 5000 gledalaca na gruškom plivalištu, sa zastavama, transparentima, petardama, konfetama, skokovima u bazen, pjesmom, zagrljajima i suzama radosnicama, slavili su kao u zanosu, potpomognuti pucnjavom poznatih »Dubrovačkih trombunjera« i dvjema limenim glazbama, iz Komolca u Rijeci dubrovačkoj i s Grude u Konavlima. Duga kolona poklonika sporta, predvođena limenim glazbama, uputila se zatim u drevni Grad i na Stradunu slavlje je nastavljeno do duboko u noć. Poznati dubrovački pisac i prevodilac Luko Paljetak u »Nedjeljnoj Damaciji«, pod naslovom »Okrugla lopta na vodi«, o toj nezaboravnoj nedjeljnoj noći je zapisao:

«... i Orlando, naš stari viteški znanac kameni, postao je navijač »Juga«, uzigralo mu je staro kameno srce, pa je na vrh svog viteškog koplja izvjesio zastavu svoje, te noći najdraže gospe, Vaterpoline, u čast pobjede njezinih zatočenika, »slanih« vitezova« Vezilića (branioca njezine časti, djevičanstva, reklo bi se), Savinovića, Staničića, B. Vuletića, Đuha, Lozice, Matušića, L. Vuletića, Sukna, Dabrovića, Milata i Vukašinića, uz oduševljeno klicanje starih i mladih njenih pobornika, štovalaca njezina neodoljivog čara, koji su je pozdravljali znanom, ušima dragom pjesmom:

Tre ... tre ... trese se,
ko u Juga dirne,
ko u Juga dirne,
tre ... tre ... trese se,
ko u Juga dirne se!»

Prvaci Jugoslavije za 1951. godinu kojima se osporava titula. Stoje s lijeva na desno: Branko Stanković, Hrvoje Kačić, Lovro Štakula, Matko Göszl, Petar Kačić. Čuče: Ante Kvoikal, Luka Ciganović i Vladimir Ivković

Ovoj listi Paljetkovih vitezova treba dodati još jednog, zaslužnog trenera Trifka Bandura, poznatijeg pod nadimkom »Žorž«.

Nije prošlo ni dva mjeseca, a vaterpolisti »Juga« natjerali su sportski Dubrovnik da ponovo slavi, da se ponovo veseli i raduje. Te druge nedjeljne noći, 7. prosinca 1980. godine, Dubrovčani su slavili osvajanje Kupa evropskih prvaka. Na finalnom turniru u Kuparimo od 5. do 7. prosinca, u konkurenciji prvaka Mađarske, Savezne Republike Njemačke i Grčke, našem prvaku je zasluženo pripala titula starog kontinenta i trofej jugoslavenskog sportskog lista »Sport«. Tako je ta laskava titula, koji su naši prvaci »Mladost« (Zagreb) i »Partizan« (Beograd) osvojili deset puta, poslije četiri godine, ponovo pripala našem prvaku — dubrovačkom »Jugu«, koji je u finalnoj utakmici katastrofalno porazio prošlogodišnjeg klupskog prvaka Evrope, mađarskog »Vasasa« čak sa 8 : 2.

U osvajanju ove vrijedne titule sudjelovali su isti igrači koji su osvojili i državno prvenstvo. Izostao je samo Luko Vezilić koji je na četvrtfinalnom turniru za Kup Jugoslavije, listopada mjeseca u Zagrebu, zadobio težu povredu oka. Njega je na голу, s dosta uspjeha, zamijenio Milovan Tomić.

Šest dana nakon osvajanja titule klupskog prvaka Evrope, u subotu 13. prosinca 1980. godine, isti igrači »Juga« koji su osvojili naslov klupskog prvaka Evrope, borili su se u Ljubljani s moskovskim vojno-mornaričkim vaterpolo klubom CSK VMF za titulu super prvaka Evrope. Naime, od 1975. godine odigrava se utakmica između pobjednika Kupa evropskih prvaka i pobjednika Kupa kupova za prestiž i pehar beogradskog ilustriranog tjednika »Tempo«.

U vaterpolu utakmici kakva se rijetko viđa, u vjerojatno najdužoj vaterpolo utakmici koju smo do danas gledali preko TV ekrana (trajala je 1 sat i 45 minuta), »Jug« je morao priznati pobjedu nešto spremnijim Moskovljanima, ali tek nakon trećeg produžetka. U regularnom vremenu susret je završio neriješeno 6 : 6, a kako se morao dobiti pobjednik u tom susretu, igrači su nastavci od po 2 x 3 minute. Nakon prvog produžetka rezultat je bio neriješen 8 : 8, drugi produžetak donio je također neriješen rezultat

MOMČAD JUGA, OVOGODIŠNJI PRVAK JUGOSLAVIJE U VATERPOLU — Gornji red s lijeva: **ZELJKO VUKČEVIĆ** (teh. referent), **Trifko BANĐUR** (trener), **Veselin ĐUHO**, **Božo VULETIĆ**, **Dubravko STANIČIĆ**, **Luka OBRADOVIĆ** (predsjednik Predsjedništva kluba), **Đuro SAVINOVIĆ** (kapiten), **Mario MRKUŠIĆ** (član uprave), **Luko VEZLIĆ**, **Ante DIVIĆ** (član uprave) i **Niko MATUŠIĆ**, Donji red: **Gojko VUKAŠINIOVIĆ**, **Antonio MILAT**, **Ivica DABROVIĆ**, **Boško LOZICA**, **Goran SUKNO** i **Luko VULETIĆ**

od 9 : 9 i tek u trećem produžetku od 2 x 3 minute došla je do izražaja bolja fizička sprema i pobjeda CSK VMF od 14 : 11. Uprkos porazu Jugaši zaslužuju divljenje, jer su pokazali veliku volju i htijenje da svom gradu donesu još jedan vrijedan pehar.

Tako su Jugaši završili natjecateljsku sezonu 1980. godine veoma uspješno. Od moguća četiri vrijedna trofeja: Kup i prvenstvo Jugoslavije, te Kup evropskih prvaka i superfinale, osvojena su dva, od kojih je titula klupskog prvaka Evrope po prvi put stigla u Dubrovnik.

PRVACI EVROPE S PEHARIMA — Vaterpolisti dubrovačkog Juga osvojili su Kup evropskih prvaka — S lijeva (stoje): **Veselin ĐUHO**, **IVICA DABROVIĆ**, **Milovan TOMIĆ**, **Dubravko STANIČIĆ**, **Đuro SAVINOVIĆ** (kapetan), **Goran SUKNO**, čuče: **Antonio MILAT**, **Božo VULETIĆ**, **Niko MATUŠIĆ**, **Luko VULETIĆ** i **Boško LOZICA**.